

KOMMENTERET HØRINGSNOTAT

Enhed
Handicap

over

Sagsbehandler
Laura Brogaard
Poulsen

forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Koordineret med
Lovkoordinering

1. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Sagsnr.
2016 - 8699

Et udkast til lovforslag blev den 13. januar 2017 med svarfrist den 13. februar 2017 sendt i høring hos:

Doknr.
450502

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Dansk Erhverv, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH), Det Centrale Handicapråd, Fagligt Fælles Forbund (3F), FOA HK/Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Selveje Danmark, Socialchefforeningen, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialt Leder Forum, Socialtilsyn Hovedstaden (Frederiksberg Kommune), Socialtilsyn Midt (Silkeborg Kommune), Socialtilsyn Nord (Hjørring Kommune), Socialtilsyn Syd (Faaborg-Midtfyn Kommune), Socialtilsyn Øst (Holbæk Kommune) og Udviklingshæmmedes Landsforbund (ULF).

Dato
14-03-2017

Børne- og Socialministeriet har modtaget svar fra følgende myndigheder og organisationer:

Ankestyrelsen, Daghemmet Øresund, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Socialrådgiverforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH), Epilepsiforeningen, FOA, Foreningen af kommunale social- sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), Institut for Menneskerettigheder, Landsforeningen Autisme, LEV, LOS, Selveje Danmark, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialtilsyn Hovedstaden, Socialtilsyn Øst, Socialt Lederforum, Spastikerforeningen, Sølund Musik Festival, Udviklingshæmmedes Landsforbund (ULF) og Århus Kommune.

I afsnit 3 nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar.

2. Ændringer foretaget efter høringsrunden

Der er udover sproglige præciseringer og korrekturmæssige ændringer foretaget følgende ændringer efterhøringsrunden:

- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det er døgntilbuddets ledelse, der kan træffe beslutning om at tilbyde tilkøb.
- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at kravet i lovforslagets § 2, stk. 1, om, at der skal være tale om døgntilbud for voksne, medfører, at anbringelsessteder efter servicelovens § 66, stk. 1, ikke er omfattet af loven, selvom anbringelsesstedet modtager unge over 18 år i efterværn efter servicelovens § 76, stk. 3.

- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at døgntilbuddet, hvis der er usikkerhed om, hvorvidt den enkelte borger har krav på socialpædagogisk ledsagelse til ferier og/eller omfanget heraf som en del af den visiterede ydelse, skal rette henvendelse til borgerens handlekommune med henblik på en afklaring heraf.
- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke i sig selv vil være tilstrækkeligt, at en pårørende eller en værge tager initiativ til tilkøbet. Dog vil den pårørendes eller værgens vurdering af beboerens ønske om tilkøb typisk vægte tungt i den samlede vurdering af beboerens ønske om at foretage tilkøb, idet den pårørende/værgen typisk vil have et godt kendskab til beboeren og dennes adfærd.
- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det forhold, at borgerne har mulighed for at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferier, ikke er ensbetydende med, at kommunen ikke fortsat kan have en pligt til at undersøge, om borgeren har ret til socialpædagogisk ledsagelse efter servicelovens § 85.
- Det er skrevet ind i lovforslagets § 11 og i bemærkningerne hertil, at kommunalbestyrelsens afgørelse om magtanvendelse kan indbringes for Ankestyrelsen.
- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at personalet i forbindelse med magtanvendelse skal være opmærksomt på, at de, når de anvender magt i forbindelse med en ferie i udlandet, er omfattet af det pågældende lands strafferetlige lovgivning, og at der derfor vil kunne opstå situationer, hvor magtanvendelse, der er lovlig efter de danske regler, er ulovlig efter den strafferetlige lovgivning i det land, hvor magten anvendes.
- Henvisningen til servicelovens § 148 a i lovforslagets § 12 er slettet, da de tilbud, der er omfattet af servicelovens § 148 a, ikke er omfattet af lovforslaget.

3. Høringssvarene

DUKH har ingen bemærkninger til lovforslaget.

3.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

3.1.1. Overordnet holdning til lovforslaget

Daghjemmet Øresund, Danske Regioner, Dansk Socialrådgiverforening, FSD, Selveje Danmark, Socialpædagogerne, Socialtilsyn Hovedstaden, Socialt Lederforum, Sølund Musik Festival og Århus Kommune anser det for positivt, at der med lovforslaget skabes mulighed for, at beboerne kan tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferier fra kendt personale.

FOA mener, at tildeling af ydelser altid skal være baseret på et samarbejde med borgeren, tage udgangspunkt i borgerens individuelle behov og tildeles efter kompensationsprincippet. FOA mener, at lovforslaget bryder med disse grundlæggende principper, og at det er bekymrende for den videre udvikling af det fremtidige specialiserede socialområde. De mener derfor, at lovforslaget bør trækkes tilbage.

Landsforeningen Autisme anbefaler, at lovforslaget bortfalder, og at man i stedet tilføjer døgntilbuddene midler til at tilbyde socialpædagogisk ledsagelse til ferier og lignende.

LOS mener, at der bør udarbejdes et nyt lovforslag, som både omfatter private og offentlige udbydere. Dermed vil private og offentlige være underlagt samme tilsynsforpligtelse, beføjelser og kontrol, hvilket vil skabe større sammenlignelighed og sikkerhed for korrekt udførelse. Dertil ønsker LOS det redegjort, hvorvidt lovændringen reelt har til hensigt at tilgodese borgeren eller tilsigter at skabe lovhjemmel for, at kommunalbestyrelsen kan opkræve betaling fra borgeren for ekstraordinære ydelser.

LEV anbefaler, at lovforslaget forkastes, bl.a. fordi borgerne i målgruppen er for sårbare til at varetage deres egen retssikkerhed i relationen med offentlige myndigheder.

ULF er bekymrede for, hvordan det skal sikres, at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse ikke vil medføre forringelser. Ifølge **ULF** åbner forslaget op for forringelser, som ikke udelukkende har relation til lovgivningen om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse. **LOS** mener, at det bør fremgå af lovttekstens ordlyd, at indsatsen efter servicelovens bestemmelser ikke skal afskæres, reduceres eller på anden måde forringes ved, at beboerne kan tilkøbe ledsagelse.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Lovforslaget udmønter dele af aftalen om revision af servicelovens voksenbestemmelser, som blev indgået den 4. november 2016. Aftalen og dermed også lovforslaget har til formål at skabe mulighed for, at borgere i døgntilbud skal kunne få lov til at kunne købe det kendte personale med på ferie, som det har været praksis i nogle kommuner før i tiden. Aftalepartierne ønsker, at reglerne skal have så lidt karakter af bureaukratisering som muligt. Blandt andet derfor lægges der med lovforslaget op til, at det er op til det enkelte døgntilbud at beslutte, om der skal tilbydes tilkøb efter loven, ligesom det vil være op til det enkelte døgntilbud at sikre, at brugen af tilkøbsydelse ikke medfører negative konsekvenser for hverken borgerne eller personalet.

Lovforslaget omfatter udelukkende kommunale og regionale døgntilbud, idet private døgntilbud allerede i dag kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

For at undgå at tilkøbsordningen vil medføre forringelser, er det skrevet ind i bemærkningerne til lovforslaget, at døgntilbuddet har ansvaret for hjælpens udførelse, herunder hvor meget personale der skal til for at yde den rette indsats over for den konkrete borger, samt ansvaret for at sikre, at brugen af tilkøbsydelse hverken medfører negative konsekvenser for beboeren, som tilkøber socialpædagogisk ledsagelse, eller for beboere på døgntilbud, der ikke benytter sig af tilkøbsmuligheden. Det fremgår også, at det ikke er hensigten, at kommunalbestyrelsen på baggrund af denne lov kan eller skal reducere eller give afslag på ansøgninger om socialpædagogisk bistand, herunder ledsagelse, efter servicelovens § 85, som den enkelte beboer i målgruppen for socialpædagogisk bistand på baggrund af en konkret og individuel vurdering har behov for.

3.1.2. Tilsyn og klageadgang

FOA finder det stærkt bekymrende, at tilkøb efter lovforslaget ikke underkastes nogen form for tilsyn, kontrol eller klageadgang, idet de bemærker, at den foreslåede tilkøbsmodel indebærer en uholdbar købs-/salgsrelation mellem døgntilbud og beboere, som i mange tilfælde har meget svage forudsætninger for at gennemskue rimeligheden i transaktionen. **LEV, LOS, Socialt Lederforum** og **Spastikerforeningen** mener også, at socialtilsynet skal føre kontrol på området. I tråd hermed anbefaler **Danske Handicaporganisationer**, at det skrives ind i loven, at socialtilsynet i deres tilsyn med døgntilbud, der har indført mulighed for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier, skal vurdere opretholdelsen af den faglige kvalitet i døgntilbuddet, når en eller flere faste medarbejdere er tilkøbt til at ledsage en eller flere beboere på ferie.

Danske Handicaporganisationer anbefaler, at beslutning om tilsagn eller afslag på tilkøb af ledsagelse skal være en myndighedsafgørelse, som borgeren skal kunne klage over. **Socialt Lederforum, Spastikerforeningen** og **ULF** er enige i dette.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Aftalepartierne ønsker, at reglerne skal indeholde så lidt bureaukratisering som muligt, og at tilkøbsordningen skal være så smidig som muligt. Derfor lægges der ikke op til, at socialtilsynet skal føre særskilt tilsyn med døgntilbuddets levering af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier. Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 1, at det alene er kommunale og regionale døgntilbud, som er omfattet af lov om socialtilsyn, som kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier. Det bliver dermed sikret, at

de døgntilbud, som har mulighed for at tilbyde beboeren tilkøb, løbende bliver godkendt af socialtilsynet. Dette betyder, at tilbuddet efter en samlet vurdering har den fornødne kvalitet. Dette medfører blandt andet, at døgntilbud, som kan levere tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, løbende bliver vurderet generelt i forhold til blandt andet personalets kompetencer, samt hvorvidt døgntilbuddet drives fagligt og økonomisk forsvarligt. Men socialtilsynet skal ikke særskilt godkende de kommunale og regionale døgntilbuds levering af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, da dette ligger uden for døgntilbuddenes daglige drift.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at døgntilbuddet har ansvaret for hjælpens udførelse, herunder hvor meget personale der skal til for at yde den rette indsats over for den konkrete borger, samt ansvaret for at sikre, at brugen af tilkøbsydelse hverken medfører negative konsekvenser for beboeren, som tilkøber socialpædagogisk ledsagelse, eller for beboere på døgntilbud, der ikke benytter sig af tilkøbsmuligheden.

Det er afgørende for aftalepartierne, at mulighed for tilkøb besluttet og tilrettelægges i beboerens døgntilbud, fordi døgntilbuddet har de bedste forudsætninger for at tage stilling til, hvorvidt et ønske om tilkøb af ledsagelse til ferier vil kunne imødekommes, og såfremt ønsket kan imødekommes, hvordan tilkøbet af ferie kan organiseres. Hvis en beboer enten er utilfreds med døgntilbuddets levering af tilkøb til ferie eller mangel på samme, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at dette afklares gennem dialog med døgntilbuddet, fremfor gennem klage til en myndighed. Derfor lægges der ikke op til, at beslutninger om tilkøb skal være myndighedsafgørelser, som der kan klages over.

3.1.3. Evaluering

Socialpædagerne mener, at det er positivt, at det fremgår af lovforslaget, at ordningen skal evalueres et års tid efter lovforslagets ikrafttræden. De bemærker dog, at de på andre områder har set, at kommunal praksis har forskubbet sig over tid, hvorfor de anbefaler, at der evalueres løbende over de følgende fem år efter lovens ikrafttræden. Dette vil sikre, at der ikke over tid sker en forskydning af den kerneydelse, borgerne har ret til at blive visiteret til. Endeligt foreslår de, at der udarbejdes en status over, hvordan situationen i dag er for de borgere, der er omfattet af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15, herunder hvor mange borgere, der er visiteret til socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85 til ferieophold af 4-5 dages varighed, og hvorvidt der er forskel på ydelserne alt efter, hvilken kommune borgeren er tilknyttet. De mener, at en sådan kortlægning vil kvalificere grundlaget for at vurdere udviklingen på området.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det præciseres, at der i forbindelse med evalueringen af effekten af indførelsen af tilkøbsordningen foretages en vurdering af ordningens betydning for den generelle udmåling af socialpædagogisk støtte.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Det er aftalt med aftalepartierne, at der skal foretages evaluering af tilkøbsordningen i 2019. Det er endnu ikke fastlagt, hvad evalueringen skal fokusere på, men ministeriet takker for og vil overveje de input, der er fremført i høringssvarene. Ministeriet kan ikke på nuværende tidspunkt sige, om der efterfølgende vil blive foretaget yderligere evalueringer.

3.1.4. Mulige konsekvenser for erhvervslivet

Dansk Erhverv mener, at kommunerne med lovforslaget vil kunne konkurrere med selvejede og private leverandører gennem indtægtsdækket virksomhed, og de finder dette kritisabelt. De mener derfor, at det er vigtigt, at de kommunale og regionale døgntilbud fastsætter prisen for tilkøb, så prisen ikke er lavere end de samlede omkostninger forbundet med ydelsen.

LOS fremhæver, at de private leverandører af socialpædagogisk ledsagelse til ferier ikke har hjemmel til at anvende magt overfor borgerne under ferien, og derfor indebærer lovforslagets magtanvendelsesregler, at de privates muligheder for at tilbyde tilkøbsydelser ikke svarer til de offentliges muligheder herfor.

LOS mener også, at det bør fremgå af lovforslaget, at private leverandører ligeledes kan levere socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Lovforslaget ændrer ikke på de vilkår, som private leverandører af socialpædagogisk ledsagelse til ferier har. Ministeriet vurderer derfor ikke, at lovforslaget indebærer konsekvenser for erhvervslivet.

Det fremgår allerede af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at private leverandører allerede i dag kan levere tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

3.1.5. Snitflader til FN's Handicapkonvention og anden lovgivning

LEV ønsker det præciseret, om tilkøbsaftaler med hjemmel i lovforslaget er omfattet af lovgivning om køb, aftaler og markedsføring.

Socialpædagogerne mener, at det bør fremhæves i lovforslaget, at det bygger på FN's Handicapkonvention.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

En aftale om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier vil være omfattet af de almindelige køberetlige og aftaleretlige principper samt af markedsføringsloven. Ministeriet vurderer ikke, at det er nødvendigt, at dette fremgår af lovforslaget. Ministeriet mener heller ikke, at det er nødvendigt at nævne FN's Handicapkonvention, da konventionen altid er gældende.

3.2. Bemærkninger til lovforslagets enkelte elementer

3.2.1. Formål

Danske Regioner mener, at det er uklart, hvad der ligger i formuleringen "visse kommunale og regionale døgntilbud" i § 1, udover at døgntilbuddene selv beslutter, hvorvidt de ønsker at sælge ledsagelse til beboerne.

Dansk Handicap Forbund mener, at beboerne skal behandles lige, og det kan i denne forbindelse kun ske ved, at der kompenseres for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse. **FOA** mener, at egenbetalingen på tilkøb indebærer, at en stor del af målgruppen ikke vil være i økonomisk stand til at foretage tilkøb. FOA er også bekymrede for, at kommunerne vil nedsætte deres serviceniveau for socialpædagogisk ferieledsagelse, hvilket vil betyde en glidning mod fuldstændig brugerbetaling på denne ydelse. FOA mener endvidere, at egenbetalingen vil føre til stor forskelsbehandling af personer med handicap, idet borgere med et større hjælpebehov vil skulle betale mere for ledsagelse end borgere med et mindre hjælpebehov. Dette anfører **Socialt Lederforum** og **LEV** også. Derudover mener **Danske Handicaporganisationer**, at lovforslaget vil medføre en skævvridning mellem de beboere, som har råd til selv at betale for deres ledsagelse til ferie og de, der ikke har. I tråd hermed anbefaler **Socialtilsyn Hovedstaden**, at lovgiver forholder sig til de beboere, der ikke selv har mulighed for at afholde udgiften til tilkøb. **ULF** og **LOS** er også bekymrede for problemstillingen.

Dansk Handicap Forbund mener, at der mangler en præcisering af, hvad det er, der kan tilkøbes.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Formuleringen "visse kommunale og regionale døgntilbud" i lovforslagets § 1 henviser dels til afgrænsningen i lovforslagets § 2, stk. 1, dels til det forhold, at det er op til det enkelte døgntilbud at beslutte, om det ønsker at tilbyde tilkøb af ledsagelse til beboerne.

Muligheden for at tilkøbe ekstra socialpædagogisk ledsagelse afhænger både af, om borgeren ønsker at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse, og om borgeren har råd til det. Tilkøbsordningens element af brugerbetaling er en del af den politiske aftale, der er indgået af aftalepartierne. Det er vigtigt at understrege, at muligheden for tilkøb er indrettet således, at flere borgere vil kunne tage sammen på ferie og dermed dele udgiften til den socialpædagogiske ledsagelse.

Det fremgår af lovforslagets ordlyd, at det, der kan tilkøbes efter loven, er socialpædagogisk ledsagelse til ferier, der ligger udover den indsats efter servicelovens § 85, som beboeren er visiteret til i døgntilbuddet. Det er bevidst, at afgrænsningen er bred, da det vurderes mest hensigtsmæssigt, at det er op til den enkelte beboer og det enkelte døgntilbud at aftale, hvordan tilkøbet skal udmøntes.

3.2.2. Anvendelsesområde

Til § 2

LEV ønsker det præciseret, hvad der menes, når der i lovens ordlyd står "døgntilbud".

Danske Regioner anbefaler, at det præciseres, om loven finder anvendelse for unge voksne, overfor hvem kommunen har truffet afgørelse efter servicelovens § 76, stk. 3, om, at døgnoophold på et anbringelsessted opretholdes.

Danske Regioner bemærker, at en borger, der er i gang med en udslusning til egen bolig/tilbud udenfor socialtilsynets kompetence, men som stadig har tæt tilknytning til sit tidligere kommunale/regionale døgntilbud, ikke er omfattet af lovforslaget.

Danske Regioner og **FSD** mener, at kravet om mindst én overnatning vil sætte store begrænsninger i beboernes mulighed for tilkøb af ledsagelse efter loven, da der i praksis er behov for, at beboerne kan tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til en række andre selvvalgte aktiviteter, som ikke er indeholdt i hverken serviceniveauet eller borgerens bevilling, og som ikke varer flere dage. **Sølund Musik Festival** anfører ligeledes, at det er et væsentligt problem, at der stilles krav om minimum én overnatning, da beboere, der ikke magter udflugter af flere dages varighed, derved mister muligheden for kendt ledsagelse til endagsture.

Socialtilsyn Øst anbefaler, at der fastsættes en øvre grænse for ophold i udlandet på en måned, svarende til udlandsbekendtgørelsens § 3.

FSD og **Danske Regioner** undrer sig over, at målgruppen for lovforslaget er snævrere end målgruppen for socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 85. Danske Regioner anfører, at også beboere med særlige sociale problemer vil kunne profitere af at have mulighed for tilkøb af ledsagelse til ferier, hvorfor de anbefaler, at personkredsen udvides til at omfatte samme målgruppe som målgruppen for servicelovens § 85, herunder borgere med fysisk handicap. Også **Århus Kommune** anbefaler, at borgere med nedsat fysisk funktionsevne bliver omfattet af lovforslaget.

Daghjemmet Øresund og **Landsforeningen Autisme** mener ikke, at det bør være et krav, at beboeren på eget initiativ ønsker at tilkøbe ledsagelse efter loven. Dagshjemmet Øresund påpeger, at der er mange borgere i lovforslagets målgruppe, som ikke er i stand til at tage initiativ, og som derfor ikke vil kunne tilkøbe ledsagelse efter loven. De mener, at det er vigtigt, at også borgere, som er så dårlige, at de ikke er i stand til at tage initiativ til tilkøb, skal kunne tilkøbe ledsagelse efter loven. I tråd hermed mener

Danske Regioner og Dansk Handicap Forbund, at det bør præciseres, hvad der menes med begrebet "på eget initiativ". Danske Regioner mener, at det bør fremgå, om det er tilstrækkeligt, at en eventuel værge tager initiativ til tilkøb. **FOA** mener, at mange af borgerne i målgruppen ikke vil være i stand til at ansøge om ledsagelse, hvorfor de vil være afhængige af pårørende og en eventuel værge. Dette vil ifølge FOA svække borgernes rettigheder.

Danske Handicaporganisationer anfører, at borgerne i målgruppen er særligt sårbare og dermed i risiko for udnyttelse. Derfor er det vigtigt, at det reelt er borgerens ønske at foretage tilkøb, og DH mener ikke, at dette alene kan sikres ud fra en tillidsbaseret dialog mellem medarbejdere og borger/værge.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

På baggrund af bemærkningen om definitionen af døgntilbuddet, er det præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det er døgntilbuddets ledelse, der kan træffe beslutning om at tilbyde tilkøb.

For så vidt angår bemærkningerne vedr. servicelovens § 76, stk. 3, bemærker ministeriet, at kravet i lovforslagets § 2, stk. 1, om, at der skal være tale om døgntilbud for voksne, medfører, at anbringelsessteder efter servicelovens § 66, stk. 1, ikke er omfattet af loven, selvom anbringelsesstedet modtager unge over 18 år i efterværn efter servicelovens § 76, stk. 3. Ministeriet har præciseret dette i lovforslagets bemærkninger.

Ministeriet er opmærksomt på, at en borger, der er i gang med en udslusning til egen bolig, ikke vil være omfattet af lovforslaget. Det bemærkes i den forbindelse, at tilkøbsordningen alene er målrettet beboere på døgntilbud, da det vurderes, at disse har størst behov for at kunne benytte sig af ordningen.

Kravet om mindst én overnatning er begrundet i et ønske fra aftalepartierne om i første omgang at gøre tilkøbsordningen så afgrænset som muligt. Ministeriet henleder opmærksomheden på, at der i 2019 vil blive foretaget en evaluering af ordningen, og at der på baggrund af denne evaluering vil blive taget stilling til, om mulighederne for tilkøb skal udvides.

Der er ikke i lovforslaget sat en øvre grænse for, hvor længe ferien vil kunne vare, men de kommunale og regionale døgntilbud har ansvaret for, at de øvrige beboere, som ikke er med på ferie, fortsat tilbydes den rette hjælp og støtte. Ministeriet vurderer, at fastsættelse af en øvre grænse for ophold i udlandet vil indebære en unødvendig bureaukratisering. En øvre grænse er unødvendig, idet der altid skal leveres socialpædagogisk bistand på baggrund af en konkret og individuel vurdering.

Målgruppen for lovforslaget er beboere med betydeligt nedsat psykisk funktionsevne. Dermed er målgruppen snævrere end målgruppen for servicelovens § 85. Målgruppeafgrænsningen er begrundet i et ønske fra aftalepartierne om i første omgang at gøre tilkøbsordningen så afgrænset som muligt. Ministeriet henleder opmærksomheden på, at der i 2019 vil blive foretaget en evaluering af ordningen, og at der på baggrund af denne evaluering vil blive taget stilling til, om mulighederne for tilkøb skal udvides. Det bemærkes i øvrigt, at personer med nedsat fysisk funktionsevne kan have ret til ledsagelse efter servicelovens § 97 på baggrund af en konkret og individuel vurdering.

Betingelsen om, at beboeren på eget initiativ skal ønske at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferien, er opstillet af hensyn til borgeren. Da tilkøbsordningen er pålagt brugerbetaling, og målgruppen for lovforslaget udgør en særlig sårbar persongruppe, er det vigtigt at opstille betingelser, som kan forebygge misbrug af beboerens økonomi. Det er med andre ord vigtigt, at det reelt er borgerens ønske at foretage tilkøb. Ministeriet er opmærksomt på, at en del af borgerne i målgruppen har så stort et han-

dicap, at de ikke verbalt vil kunne udtrykke et ønske om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse. Derfor er det fremhævet i bemærkningerne, at betingelsen om eget initiativ både omfatter verbalt og non-verbalt udtryk samt øvrig adfærd. Der er altså ikke tale om, at beboeren aktivt skal ansøge om tilkøb. Ministeriet vurderer i den forbindelse, at det personale, der har et dybdegående kendskab til beboeren, vil være i stand til at vurdere, om den pågældende beboer ønsker at tage på ferie med sit kendte personale. Det vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt, at en pårørende eller en væрге tager initiativ til tilkøbet. Dog vil den pårørendes eller værgens vurdering af beboerens ønske om tilkøb typisk vægte tungt i den samlede vurdering af beboerens ønske om at foretage tilkøb, idet den pårørende/værgen typisk vil have et godt kendskab til beboeren og dennes adfærd. Dette er på baggrund af hørings svarene præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

Ministeriet vurderer i øvrigt, at en eventuel tvivl om beboerens ønske til at foretage tilkøb vil kunne løses ved en tillidsbaseret dialog mellem personalet og beboerens pårørende/væрге, således at der ikke foretages tilkøb mod beboerens vilje.

Til § 3

Ankestyrelsen anfører, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at det forhold, at borgerne har mulighed for at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferier, ikke er ensbetydende med, at kommunen ikke fortsat kan have en pligt til at undersøge, om borgeren har ret til socialpædagogisk ledsagelse efter servicelovens § 85. I tråd hermed er **Selveje Danmark** bekymrede for, om muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse vil føre til en reduktion i anvendelsen af socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85. De mener, at det skal skrives ind i lovforslaget, at reglerne kun gælder ferie, der ligger udover ferie af 4-5 dages varighed, som Ankestyrelsen i principafgørelse nr. 60-15 har fastslået ligger indenfor kerneydelsen. **Dansk Handicap Forbund** mener, at det skal præciseres, såvel i lovteksten som i bemærkningerne, at kommunens pligt til at yde støtte efter servicelovens § 85 også omfatter den grundlæggende kompensatoriske del af en ferie. Ligeledes mener **Danske Handicaporganisationer**, at det bør fremgå tydeligere af loven, at kerneydelsen i servicelovens § 85 også omfatter ret til ledsagelse til ferie. **Spastikerforeningen** mener, at det klart og tydeligt skal slås fast, at enhver beboer har ret til mindst en uges ferie med ledsagelse. Ledsagelse herudover skal derefter evt. kunne tilbydes som tilkøb. **Dansk Erhverv** mener, at dette skal fremgå direkte af lovteksten og ikke kun af bemærkningerne. I tråd hermed er **LEV** bekymrede for, at indførelse af brugerbetaling vil udhule kerneydelsen og medføre en glidning i retning af ren brugerbetaling og forringelser. **Epilepsiforeningen** mener, at muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier skal bygge oven på en fastsat ret til minimum 14 feriedage, som gælder for alle beboere på et døgn tilbud. **Landsforeningen Autisme, Dansk Handicap Forbund, Danske Handicaporganisationer** og **Socialt Lederforum** mener ligeledes, at det skal sikres, at alle borgere med handicap har ret til et minimum antal timer af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, så der ikke sker forskelsbehandling af beboere på døgn tilbud. Også **ULF** er bekymrede for forskellen på borgernes rettigheder og muligheder i de forskellige kommuner, når der lægges op til, at det er op til det enkelte døgn tilbud selv at beslutte, om det vil tilbyde tilkøb.

Ankestyrelsen mener, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at døgn tilbuddene, forud for beslutningen om at levere tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til den enkelte beboer, skal inddrage kommunen i processen. Derved vil kommunen nemlig få mulighed for at vurdere, om borgeren har ret til socialpædagogisk ledsagelse efter servicelovens § 85. I tråd hermed mener **Danske Regioner**, at hjemkommunen i forhold til den konkrete borger skal have pligt til at tage stilling til, hvor meget ledsagelse der skal indgå som en del af døgn tilbuddet, og hvor meget der skal bevilges udover døgn tilbuddet, således at borgerens behov for hjælp er fastlagt. **LEV** mener også, at der bør stilles krav om myndighedsinddragelse.

Ankestyrelsen mener i øvrigt, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at kommunen har pligt til løbende at følge op på sagen.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

På baggrund af det anførte herom, er det præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det forhold, at borgerne har mulighed for at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferier, ikke er ensbetydende med, at kommunen ikke fortsat kan have en pligt til at undersøge, om borgeren har ret til socialpædagogisk ledsagelse efter servicelovens § 85.

Ankestyrelsen har i en principafgørelse (nr. 60-15) fastslået, at borgere med betydeligt nedsat psykisk eller fysisk funktionsevne eller særlige sociale problemer kan have ret til at modtage socialpædagogisk støtte under kortere ophold/ferieophold af 4-5 dages varighed uden for døgntilbuddet. Det afgørende er, at borgeren altid ud fra en konkret og individuel vurdering bliver kompenseret for sit hjælpebehov, således at borgeren så vidt muligt bliver i stand til at leve og udfolde sig som andre, der ikke har en funktionsnedsættelse. Lovforslaget ændrer ikke på indholdet af principafgørelsen.

Ministeriet vurderer, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at pålægge samtlige døgntilbud at tilbyde tilkøb til socialpædagogisk ledsagelse, da det er vigtigt, at døgntilbuddet besidder de personalemæssige ressourcer til at kunne undvære personale, der købes med på ferie, uden at det manglende personale vil medføre forringelser i døgntilbuddets ydelse. Det må være det enkelte døgntilbud selv, der bedst kan vurdere dette.

For så vidt angår myndighedsinddragelse, fremgår det allerede af bemærkningerne, at det kommunale eller regionale døgntilbud, hvis der er usikkerhed om, hvorvidt den enkelte borger har krav på socialpædagogisk ledsagelse til ferier og/eller omfanget heraf som en del af den visiterede ydelse, kan rette henvendelse til borgerens handlekommune med henblik på en afklaring heraf. En beboer eller værge, der ønsker spørgsmålet afklaret, har ligeledes mulighed for at rette henvendelse til beboerens handlekommune. På baggrund af høringsparternes bemærkninger præciseres det, at døgntilbuddet ved usikkerhed ikke alene kan, men skal rette henvendelse til kommunen.

For så vidt angår forslaget om, at det bør fremgå af lovforslaget, at kommunen har pligt til løbende at følge op på sagen, vurderer ministeriet, at denne pligt er indeholdt i kommunens generelle opfølgingspligt, hvorfor det ikke er nødvendigt at fremhæve dette i lovforslaget.

3.2.3. Øvrige bestemmelser

Til § 4

Socialtilsyn Hovedstaden anbefaler, at det skrives ind i lovforslagets §§ 4, 6, 8, 9 og 10, at det personale, der kan tilkøbes, skal være fastansat. Dette dels for at sikre, at beboeren ledsages af noget personale, der kender borgeren godt, dels for at sikre kvaliteten af den socialpædagogiske ledsagelse og dels for at sikre, at det tilkøbte personale besidder de nødvendige kompetencer og tilstrækkelig erfaring til at kunne træffe beslutninger om magtanvendelse.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Ministeriet vurderer, at det er mindre afgørende for personalets kendskab til borgeren, om personalet er fastansat eller ej. Således kan der f.eks. være faste vikarer, som har et indgående kendskab og et godt forhold til den pågældende beboer. Derfor er det ikke et krav, at det tilkøbte personale skal være fastansat.

Som følge af bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1, er det kun døgntilbud, der er godkendt af socialtilsynet, som kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til

ferier. Socialtilsynet påser bl.a., om døgntilbuddet drives personalemæssigt forsvarligt, hvorfor det må forventes, at såvel fastansat som ikke fastansat personale på et socialtilsynsgodkendt døgntilbud besidder de nødvendige faglige kompetencer til dels at sikre kvaliteten af den socialpædagogiske ledsagelse og til dels at træffe beslutninger om magtanvendelse.

Til § 5

Danske Regioner mener, at det med fordel kunne fremgå direkte af lovteksten, og ikke kun af lovbemærkningerne, at hensigten med § 5 er at fastlægge, hvorledes der skal ske prisfastsættelse og omkostningsfordeling.

Selveje Danmark mener, at det bør skrives ind i lovteksten og ikke kun i lovbemærkningerne, at prisen for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse skal fastsættes efter de reelle omkostninger, og at hverken kommune eller region må tjene penge på at tilbyde denne ydelse.

Danske Handicaporganisationer anbefaler, at det skrives ind i loven, at socialtilsynet skal føre tilsyn med, at døgntilbuddets indtægter fra og omkostninger til tilkøb rent faktisk holdes adskilt fra døgntilbuddets øvrige indtægter og omkostninger.

Socialtilsyn Hovedstaden anbefaler, at døgntilbuddets indtægter fra og omkostninger til tilkøb indgår i døgntilbuddets budget og regnskab, dog som selvstændig post. Dette for at efterleve kravet om økonomisk gennemsigtighed, som fremgår af lov om socialtilsyn. **LEV** mener også, at det vil være svært for socialtilsynet at føre tilsyn med døgntilbuddets regnskaber, såfremt indtægter fra og omkostninger til tilkøb ikke indgår i døgntilbuddets budget og regnskab.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Af lovtekniske grunde vurderer ministeriet, at hensigten med lovforslagets § 5 bør fremgå af lovbemærkningerne og ikke af lovteksten. Ligeledes vurderer ministeriet, at det af lovtekniske grunde bør fremgå af lovbemærkningerne og ikke af lovteksten, at prisen for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse skal fastsættes efter de reelle omkostninger, og at hverken kommune eller region må tjene penge på at tilbyde denne ydelse.

Som følge af et ønske om, at reglerne skal indeholde så lidt bureaukratisering som muligt, og da tilkøb ligger uden for døgntilbuddets daglige drift, lægges der ikke op til, at socialtilsynet skal føre særskilt tilsyn med døgntilbuddets levering af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier. Derfor vil socialtilsynet ikke skulle føre tilsyn med, at døgntilbuddets indtægter fra og omkostninger til tilkøb rent faktisk holdes adskilt fra døgntilbuddets øvrige indtægter og omkostninger.

Af lovforslagets § 5 fremgår, at døgntilbuddets indtægter fra og omkostninger til tilkøb skal holdes adskilt fra døgntilbuddets øvrige indtægter og omkostninger. Der er ikke lagt op til, at socialtilsynet særskilt skal godkende de kommunale og regionale døgntilbuds levering af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, da tilkøb ligger uden for døgntilbuddets daglige drift. Derfor fastholdes det, at døgntilbuddets indtægter fra og omkostninger til tilkøb skal holdes adskilt fra døgntilbuddets øvrige økonomi.

3.2.4. Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten

Landsforeningen Autisme mener ikke, at det nogensinde er nødvendigt at anvende magt, idet pædagogiske værktøjer gør magtanvendelse unødvendig.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det undersøges, om der bør være yderligere begrænsninger i adgangen til at anvende tvang i forbindelse med ferier i forhold til, når borgeren opholder sig på døgntilbuddet. Instituttet anbefaler også, at

ministeriet som minimum sikrer, at kravene til sagsbehandling og klageadgang lever op til de betingelser og standarder, som følger af servicelovens kapitel 24. Endvidere anbefaler instituttet, at ministeriet redegør for de foreslåede reglers forhold til menneskeretten i lovforslagets bemærkninger.

FSD finder det positivt, at der i forbindelse med tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier kan anvendes magt. De mener dog, at det skaber usikkerhed om, hvad forskellen er på tilkøbslovens magtanvendelsesregler og servicelovens magtanvendelsesregler, når de gentages særskilt i tilkøbsloven. De foreslår derfor, at tilkøbsloven i stedet blot henviser til de relevante bestemmelser i servicelovens kapitel 24.

Danske Regioner henviser til, at det fremgår af bemærkningerne til § 6, at den faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne f.eks. kan være pædagogisk dokumentation. De anfører i den forbindelse, at dette ikke stemmer overens med dokumentationskravene i servicelovens kapitel 24.

Ankestyrelsen mener ikke, at det bør være op til det tilkøbte personale at beslutte for hvilken periode, stofseler kan anvendes samt løbende vurdere, om mindre indgribende foranstaltninger kan anvendes. Styrelsen mener i den forbindelse, at døgntilbudets ledelse bør have et ansvar for at udarbejde retningslinjer, som personalet skal følge. I tråd hermed mener **Danske Regioner**, at indgreb efter §§ 9 og 10 bør godkendes af kommunen, før de foretages. De bemærker dog, at der kan være administrative og tidsmæssige udfordringer forbundet med dette, da en godkendelse fra kommunen vil skulle opnås forud for ferien, der potentielt kan planlægges med kort varsel. Ligeledes mener **Danske Handicaporganisationer**, at det er afgørende for borgernes retssikkerhed, at der ansøges om brug af magtanvendelse hos kommunalbestyrelsen forud for en ferie, da der ellers kan opstå unødigt, tilfældigt brug af magtanvendelse.

Ankestyrelsen, Institut for Menneskerettigheder og LOS mener ikke, at det er tilstrækkeligt, at beboerne kan klage til kommunalbestyrelsen over anvendt magt, men at de også bør kunne klage til Ankestyrelsen. Dette vil styrke beboernes retssikkerhed samt sikre en ensartet praksis på magtanvendelsesområdet.

Ankestyrelsen mener, at det bør fremgå tydeligere af lovforslaget, hvordan de pårørende, værgen m.v., jf. lovforslagets § 11, stk. 2, bliver gjort bekendt med magtanvendelsen.

Ankestyrelsen mener, at det bør være tydeligt for borgeren, i hvilke situationer og hvor længe vedkommende kan udsættes for brug af magt, og styrelsen mener ikke, at lovforslaget i tilstrækkelig grad sikrer dette.

Danske Regioner mener, at det er positivt, at der gives hjemmel til, at det tilkøbte personale kan anvende magt på ferierne, da regler om magtanvendelse er med til at sikre, at såvel beboernes som medarbejdernes retssikkerhed iagttages. De bemærker dog, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at magtanvendelse foretaget i udlandet vil være omfattet af dette lands lovgivning, som ikke nødvendigvis er identisk med dansk lovgivning. I tråd hermed mener **Socialtilsyn Øst**, at det bør præciseres, at magtanvendelse i udlandet også skal være hjemlet i den pågældende lands lovgivning.

Danske Regioner undrer sig over, at indberetninger om magtanvendelse skal sendes til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. servicelovens § 148 a, da tilbud efter § 148 a ikke vil være omfattet af lovforslaget, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, 1. pkt.

Socialtilsyn Øst mener, at der i de regler, som børne- og socialministeren fastsætter efter lovforslagets § 13 om registrering af magtanvendelse, bør tages højde for, at frister for registrering af indgreb under en ferie, som strækker sig over flere dage, kan

blive problematisk, hvorfor der bør foretages en fravigelse af 24 timers-kravet i §§ 10 og 11 i den gældende bekendtgørelse om magtanvendelse.

Selveje Danmark mener ikke, at det fremgår tilstrækkeligt klart af lovforslaget, om bestemmelserne om magtanvendelse også omfatter ikke-offentlige leverandører af socialpædagogisk ledsagelse, der tilkøbes af beboere på kommunale eller regionale bosteder og lignende.

Børne- og Socialministeriets bemærkninger:

Det har været en forudsætning for aftalepartierne, at borgeren får den samme pleje og omsorg i forbindelse med tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier, som borgeren får indenfor døgntilbuddets fysiske rammer. Det er derfor efter ministeriets vurdering nødvendigt, at der også i forbindelse med tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier kan gøres brug af magtanvendelsesreglerne som en del af personalets udøvelse af omsorgspligten overfor borgeren. Lovforslaget indeholder derfor regler, der er identiske med reglerne i servicelovens kapitel 24 om magtanvendelse, i det omfang de kan være relevante i forbindelse med ferier, hvortil der er købt socialpædagogisk ledsagelse. De betingelser i servicelovens kapitel 24, som har til hensyn at sikre borgernes retssikkerhed, er således gentaget i tilkøbslovsforslaget, hvorved sikres, at der med tilkøbslovsforslaget ikke gives en videre adgang til magtanvendelse, end der gives i serviceloven. Således fremgår det bl.a. tydeligt af lovforslaget, at personalet altid i første omgang skal forsøge at opnå det pågældende ved pædagogiske metoder, og at der kun skal anvendes magt, når mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige. Da lovforslaget ikke indeholder en videre adgang til magtanvendelse end de eksisterende regler i serviceloven, vurderer ministeriet ikke, at det er nødvendigt at redegøre for magtanvendelsesreglernes forhold til menneskeretten i lovforslaget.

For så vidt angår det anførte om, at der i stedet for selvstændige bestemmelser om magtanvendelse i tilkøbsloven alene bør henvises til servicelovens kapitel 24, kan ministeriet oplyse, at dette af lovtekniske årsager ikke er muligt. For det første er det efter servicelovens kapitel 24 kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om magtanvendelse, mens tilkøbslovsforslagets magtanvendelsesregler giver personalet hjemmel til at anvende magt uden, at der foreligger en afgørelse herom. For det andet stilles der i servicelovens kapitel 24 krav om udarbejdelse af handleplaner, hvilket ikke er et krav i forbindelse med magtanvendelse på ferier, hvortil der er købt socialpædagogisk ledsagelse.

Ministeriet er uenigt i det anførte om, at afsnittet i lovforslagets bemærkninger om, at den faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne f.eks. kan være pædagogisk dokumentation, ikke stemmer overens med dokumentationskravene i servicelovens kapitel 24. Ministeriet henviser til punkt 15 i Vejledning om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne, herunder pædagogiske principper.

Efter servicelovens kapitel 24 træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om magtanvendelse. Personalet på døgntilbuddet skal således søge kommunalbestyrelsen herom og afvente en afgørelse, forinden der anvendes magt. Reglerne i servicelovens kapitel 24 er som udgangspunkt begrænset til at finde anvendelse indenfor rammerne af det døgntilbud, hvor personale og beboere har sin daglige færden. En ordning, hvor der skal søges om magtanvendelse, og der efterfølgende skal træffes en afgørelse, egner sig til disse forhold. Derimod vurderer ministeriet, at en sådan ordning ikke egner sig til ferier, hvortil der er købt socialpædagogisk ledsagelse. For det første opholder personale og beboere sig i forbindelse med en ferie typisk langt fra det døgntilbud, hvor de har deres daglige færden, og hvor der er nem adgang til døgntilbuddets ledelse samt til kommunalbestyrelsen. Der vil derfor lettere kunne opstå uforudsete og akutte situationer, som kan gøre det nødvendigt for personalet at anvende magt for at kunne opfylde sin omsorgspligt overfor borgeren. For det andet vurderes det u hensigtsmæssigt at stille krav om, at personalet skal nå at søge om og modtage en afgørelse fra kom-

municipalbestyrelsen, om at der kan anvendes magt på en ferie, som potentielt kan planlægges med kort varsel. Det bemærkes, at der for de beboere, som det bliver nødvendigt for personalet at anvende magt overfor på ferien, i praksis ofte i forvejen vil foreligge en afgørelse, som kommunalbestyrelsen har truffet efter servicelovens kapitel 24 om, at der kan anvendes magt på døgntilbuddet. Som følge af bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1, er det kun døgntilbud, der er godkendt af socialtilsynet, som kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier. Socialtilsynet påser bl.a., om døgntilbuddet drives personalemæssigt forsvarligt, hvorfor det må forventes, at personalet på et socialtilsynsgodkendt døgntilbud besidder de nødvendige faglige kompetencer til at træffe beslutninger om magtanvendelse. Det bemærkes i øvrigt, at det fremgår af lovteksten, at personalets magtanvendelse forudsætter opfyldelse af snævre betingelser, og at magtanvendelse efterfølgende skal registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen. Beboeren eller dennes pårørende/værge kan endvidere klage over magtanvendelsen til kommunalbestyrelsen. Ministeriet vurderer på den baggrund, at det er forsvarligt samt mest hensigtsmæssigt, at personalet kan anvende magt under ferien, uden at der foreligger en afgørelse herom fra kommunalbestyrelsen.

Flere af høringsparterne mener ikke, at det er tilstrækkeligt, at der kan klages til kommunalbestyrelsen, men at der også bør være klageadgang til Ankestyrelsen. For at styrke beboernes retssikkerhed samt sikre en ensartet praksis på magtanvendelsesområdet, har ministeriet besluttet at indføre klageadgang til Ankestyrelsen. Beboeren og dennes pårørende/værge vil således kunne klage over den anvendte magt til kommunalbestyrelsen og tilmed kunne klage over kommunalbestyrelsens afgørelse til Ankestyrelsen. Dette er ændret i lovteksten og i lovbemærkningerne.

For så vidt angår det anførte om, at det bør fremgå tydeligere af lovforslaget, hvordan borgerens pårørende og eventuelle værge bliver bekendt med, at der er anvendt magt, kan ministeriet oplyse, at dette vil fremgå af vejledningen til loven.

I forhold til anbefalingen om, at det bør være tydeligt for borgeren, i hvilke situationer og hvor længe vedkommende kan udsættes for brug af magt, bemærkes det, at dette kommer til at fremgå af en bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets § 13, og som vil træde i kraft samtidig med lovforslaget. Det vil i øvrigt blive præciseret i vejledningen til loven.

Når en person opholder sig i udlandet, er vedkommende underlagt det pågældende lands jurisdiktion og dermed også dette lands strafferetlige lovgivning. Når personalet anvender magt under en ferie i udlandet, vil der således kunne opstå situationer, hvor magtanvendelse, der er lovlig efter de danske regler, er ulovlig efter den strafferetlige lovgivning i det land, hvor magten anvendes. Det er på baggrund af høringsvarene herom præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at personalet skal være opmærksomt på denne problemstilling.

En af høringsparterne undrer sig over, at indberetninger om magtanvendelse skal sendes til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. servicelovens § 148 a, da tilbud efter § 148 a ikke vil være omfattet af lovforslaget. Ministeriet er enig i denne betragtning og har derfor fjernet henvisningen til servicelovens § 148 a i lovforslagets § 12.

Ifølge lovforslagets § 12 skal personalet registrere og indberette den magtanvendelse, der er foretaget under ferien. De tidsmæssige krav for registreringen og indberetningen vil fremgå af en bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets § 13, og som vil træde i kraft samtidig med lovforslaget. I forbindelse med fastsættelsen af de tidsmæssige krav vil ministeriet tage højde for de praktiske udfordringer ved registrering og indberetning af magtanvendelse under en ferie, som kan strække sig over flere dage.

Det er udelukkende kommunale og regionale døgntilbud, der har kompetence til at tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie efter lovforslaget, jf. lovforslagets § 1. Lovforslagets bestemmelser, herunder §§ 6-13 om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, omfatter således udelukkende kommunale og regionale døgntilbud. Private leverandører kan derfor ikke anvende magt med hjemmel i lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.